

Deviatnik k blahoslavenej

Alexii Le Clerc

Z prejavu Svätého Otca Pia XII. pri blahorečení Alexie Le Clerc

Dňa 6. mája 1947 Svätý Otec Pius XII. prijal asi 400 kanonísk Notre Dame zo všetkých kláštorov rádu na audienciu a prihovoral sa im po francúzsky. Z jeho prejavu vyberáme niekoľko myšlienok:

„Predrahé dcéry!

... Boli to veľmi skromné začiatky vo vianočnej noci roku 1597, keď sa pred očami celej farnosti päť dievčat zasvätilo Božej službe s predsavzatím, že budú konať všetky druhy dobrých skutkov medzi chudobným a nevedomým pospolitým ľudom. ... Ježiš Kristus Alexii jasne zjavil svoju vôľu a zveril ju ochrane a vedeniu svojej panenskej Matky. Zoskupil ich do spoločnosti, v ktorej sa zaviazali rehoľnými sľubmi... A tak bol založený vyučujúci rád s klauzúrou a chórovou modlitbou pod názvom a ochranou Panny Márie, ktorého členky mali vyučovať jednak chovanky ústavu, jednak vonkajšie dievčatá. Takto sa chudobným kresťanským dievčatám dostala solídna kresťanská výchova. Ale aj svet, ten veľký aristokratický svet, ktorým Alexia opovrhla a ktorý opustila, aj ten beží za ňou a zveruje jej svoje deti. Najvýznamnejšie osobnosti prichádzali do jej kláštora ako do oázy svetla, občerstvenia a pokoja. ...

Obdivuhodná história minulosti a nie menej obdivuhodný obraz prítomnosti sú istou zárukou budúcnosti. Je to Božie dielo, chránené a vedené samou najsvätejšou Pannou, ochrane ktorej ho zveril sám Boh, váš duchovný otec svätý Peter Fourier, vaša blahoslavená Matka Alexia Le Clerc i sama svätá Cirkev. Táto ochrana Kráľovnej nebies je najistejšou zárukou života, napredovania a plodnosti tohto diela. My to potvrdzujeme so všetkou láskou nášho otcovského srdca a udeľujeme vám, vašim kláštorom, vašim Úniám, všetkým vašim rehoľníckam, chovankám i bývalým žiačkam a všetkým, ktorí vám pomáhajú, Naše apoštolské požehnanie.“

1. deň

Nežná ctiteľka Panny Márie

„... lebo zhlíadol na poníženosť svojej služobnice.“ (Lk 1,48)

„Ó, skutočne hlboké poznanie tej, ktorá nikdy nespáchala hriech a mala dušu čistejšiu než hviezdy, svätejšiu než anjeli, no pritom hovorí, že je malá a nízka!“ (bl. Alexia o Panne Márii)

„Zdalo sa mi, že vidím nášho Pána s dvoma apoštolmi sedieť vysoko v strede kostola na mieste, kde zvyčajne býva kríž. Pán na mňa láskavo pozrel. Zdalo sa mi, že z veľkej vrúcnosti som sa pozdvihla až k jeho nohám, no hneď som aj klesla späť a povedal mi: „Toto tu nie je cesta, po ktorej máš vystúpiť do neba.“ Potom sa mi zjavil chodníček, uzučký ako latka, porastený zeleňou, ktorý sa začínal v kaplnke kostola zasväteného Panne Márii na oltári celkom blízko pri jej obraze a druhý koniec sa dotýkal neba. Keď som sa chcela vydať po cestičke, bolo mi povedané, že ešte nie je čas.

Odvtedy som vždy veľmi túžila, aby som videla uskutočňovať naše zámery pod ochranou Panny Márie. Mám vždy veľkú dôveru v jej pomoc a všetko od Boha žiadam prostredníctvom Božského Syna a cez ňu.“ (Vyznanie č. 18)

Litánie k bl. Matke Alexii.

2. deň

Vzor poslušnosti

„Podí, dcéra moja, prijmem ťa, lebo keď si žila v hriechu, urobila si vec milú môjmu Synovi, že si sa vyspovedala.“

(Panna Mária Matke Alexii – Vyznanie č. 4)

„Zdá sa mi, že môj duch je veľmi ďaleko od toho, aby sa v niečom spoliehal na seba, ale všetka moja nádej a dôvera sa zakladajú na Božej добрote a prozreteľnosti. Zdá sa mi, že práve to ma vedie púšťať sa často do vecí, ktoré prevyšujú moje schopnosti, a niekedy sa nechcem riadiť ľudskými cestami. Pri tom mi veľmi dobre pomáha poslušnosť. Túžim byť naozaj dokonale poslušná, lebo sa mi zdá, že náš Pán má veľké potešenie z duše, ktorá sa v poslušnosti cvičí.“ (Vyznanie č. 26)

Litánie k bl. Matke Alexii.

3. deň

Horliteľka za spásu duší

„Vy, malé duše, ktorým sa nič nevyrovná, skropené Kristovou krvou, milujem vás viac, ako všetko na svete!“... (Jedna z vyvolených s. 54)

Raz večer sa mi zdalo, že som v jednom kláštore jezuitov s vnútorným dvorom, po ktorom chodila veľká skupina pátrov akoby v procesii a naše sestry sedeli v kúte blízko kláštornej brány; ja som držala drevené hrable a dala som sa do zhrabávania všetkých slamiek, čo boli na dvore, aby som ich zužitkovala. Nikto z otcov mi nevenoval ani najmenšiu pozornosť. Jeden z nich, ktorý vyzeral veľmi úctyhodne a bol pre ostatných autoritou, láskavo na mňa pozeral a naznačil mi, aby som vo svojej činnosti pokračovala. Keď som prišla k sebe, počula som, že to bol sv. otec Ignác, kto ma povzbudzoval vyučovať malé dievčatá, ktoré sa cenia tak málo ako slamky. Zrozumiteľne som však počula aj hlas, ako mi hovoril: „Chcem, aby tieto dušičky, ktoré sú ako nemanželské deti opustené vlastnými matkami, mali odteraz matku v tebe.“ (podľa Vyznania č. 47)

Litánie k bl. Matke Alexii.

4. deň

Vzor pravej modlitby

„Teda u teba, ó môj Bože a moja sila, mám nádej, že nájdem, čo hľadám...“ (Vyznanie s. 96)

„Môj Bože a Pane, zošli mi svetlo svojho svätého a požehnaného Ducha, aby som mohla nájsť cestu pokoja, ktorý si nám zvestoval hlasmi anjelov v deň tvojho svätého narodenia. Lebo ak ty, večná Pravda, by si nám nebol radil hľadať pokoj, zdalo by sa mi nemožné a pre nás nedosiahnuteľné nájsť ho, veď v tomto svete sme obklopení množstvom veľmi mocných a opovážlivých nepriateľov, ktorí nás napádajú z každej strany, a my sme veľmi slabí a zbabelí na to, aby sme ich premohli.“ (Vyznanie s. 95)

„Môj Bože a Spasiteľu, znovu ťa úpenlivo prosím, udeľ nám všetkým milosť kráčať cestou, ktorú si nám vyznačil svojím príkladom. A to pre zásluhy tvojej požehnanej Matky, ktorú túžime napodobňovať podporovaní jej mocou.“ (Vyznanie s. 96)

Litánie k bl. Matke Alexii.

5. deň

Vrúcne milujúca Boha

„Nech je Pán jedinou láskou vašej duše.“ (Jedna z vyvolených s. 84)

Božia láska nám vždy usmerňuje pohľad na nekonečnú krásu a dobro; učí nás, že naša láska, úcta, túžba si nezasluhuje nič okrem Boha. Milujme iba jeho, túžme iba po ňom pre lásku k nemu samému. Povedzme mu z lásky a zo srdca: „Dožič mi, Pane, že by si bol vo mne a ja v tebe a nech takto spojení môžeme stále zostať spolu. Lebo ty si naozaj môj milovaný a vyvolený spomedzi mnohých tisícov, v ktorom sa mojej duši zalúbilo prebývať a spočívať po všetky dni môjho života. Naozaj, ty si môj milujúci darca pokoja, v ktorom je pravé odpočinutie. Mimo teba je len trápenie a bolesť.“ (Vyznanie s. 100)

Litánie k bl. Matke Alexii.

6. deň

Zrkadlo pokory

„Z hĺbky volám k tebe Pane..., lebo z hĺbky svojej ničoty volám k Bohu nekonečne velebnému a vznešenému.“ (Jedna z vyvolených s. 94)

„Zo začiatku ma chceli niekedy uviesť do nepravých vytržení tak, že ich privádzali na mňa postupne, dávali mi ich tušiť už zďaleka, aby ma zlákali privoliť k nim z určitej zvedavosti, čo Boh mi vždy dal milosť rozpoznať, lebo vábenia zanechávali v duši len temnotu. Tak som sa obracala na nášho Pána a prosila som ho, aby ma nedal oklamať; a že sa považujem skôr za hodnú pekla, než toho, čo patrí len svätým.“ (Vyznanie č. 35)

„Oh! Aký si len dobrý a štedrý voči nám, môj Bože, keď nám ustavične prejavuješ toľko dobra. A pre seba si žiadaš iba naše srdce, avšak celé a zbavené každej náklonnosti ku stvoreniam, pripútané jedine k tebe z lásky, aby si v ňom mohol prebývať a nachádzať v ňom zľutovanie.“ (Vyznanie s. 85)

Litánie k bl. Matke Alexii.

7. deň

Naplnená láskou k blížnemu

„Milovala, teda vytušila, čo kto potrebuje.“

Alexia sa vedela vžiť do utrpenia druhých v takej miere, že ho urobila svojím vlastným“, píše o nej sestra Angelika Milly.

Prichádzali k nej mnohí trpiaci, vytisnutí na okraj spoločnosti a osoby s ťažkou povahou. Všetkých sa snažila nasmerovať k Bohu. Bola citlivá na ľudskú biedu v každom ohľade. Starala sa o väzňov, navštevovala ich, ošetrovala, zásobovala ich jedlom v nádeji, že keď zmierni ich hmotnú biedu, ľahšie ich získa pre Boha. Hriešnikov milovala tak, že sa ponúkla v obeť Bohu za nich. Ako dobre sa žilo v ovzduší takej priezračnej a úprimnej lásky!

Životopisec hovorí, že kláštor Matky Alexie sa stal „nemocnicou milosrdenstva, kde sa chorým dušiam venovala duša, ktorá trpela oveľa viac. To však sotva kto tušil, lebo jej dráma sa odohrávala bez svedkov, len medzi ňou a Bohom. Do cudzích rán vlievala balzam, ale pre svoje ho nemala. (podľa Jedna z vyvolených s. 96-98)

Litánie k bl. Matke Alexii.

8. deň

Svedomitá učiteľka

„Horlivosť vo vyučovaní je náplňou môjho povolania.“

Aby sestra mohla byť výbornou učiteľkou a vychovávateľkou, musí byť sama najprv žiačkou veľkého Vychovávateľa – Duchu Svätého. Učiteľka obohatí život dieťaťa, keď sama denne čerpá zo životodarného zdroja – Svätého písma. Nejde o to, aby učiteľka bola pre dieťa vynikajúcou ženou. Nie! Ona musí ustúpiť, aby do detskej duše mohol vojsť Boh. Všetko ostatné bude dobré, ak sa toto podstatné dodrží.

Sestrám hovorila: „ Ani neviete, ako sa radujem, keď vidím, že hlavným účelom nášho poslania je vyučovanie detí v tajomstvách viery podľa kresťanskej nauky.“ A inokedy dodáva: „Všetko, čokoľvek konáme z lásky ku Kristovi, či už je to služba starším a chorým sestrám, kňazom, v kuchyni, v záhrade, pri obsluhu, má veľkú cenu pre spásu a záchranu detskej duše a mladého človeka.“ (podľa Jedna z vyvolených s. 114-116)

Litánie k bl. Matke Alexii.

9. deň

Osobitná pomocníčka pokúšaných duší

„... jestvuje Boh milosrdný a veľmi horlí za moju dušu.“
(Vyznanie č. 8)

„Náš pokoj v tomto živote spočíva teda vo veľkej trpezlivosti... Lebo ak je nejaké dobro na tomto svete, tak ho má pokojamilovný človek, keďže Božie kráľovstvo je radosť a pokoj v Duchu Svätom. Duša, ktorá nemá vnútorný pokoj, je ako loďka zmietaná vetrami a búrkami, ustavične v nebezpečenstve záhuby a stroskotania. Sotva môže prospievať sebe či druhým, pretože je myslou natoľko zameraná na seba, že z toho pramení jej strasť. Aby sa odstránila, treba pamätať na slová nášho Pána: „Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma.“ (Mt 16,24)
(Vyznanie s. 97-98)

Litánie k bl. Matke Alexii.

Litánie k blahoslavenej Alexii Le Clerc

Pane, zmiluj sa.	<i>Pane, zmiluj sa.</i>
Kriste, zmiluj sa.	<i>Kriste, zmiluj sa.</i>
Pane, zmiluj sa.	<i>Pane, zmiluj sa.</i>
Otec na nebesiach, Bože	<i>- zmiluj sa nad nami.</i>
Syn, Vykupiteľ sveta, Bože,	
Duch Svätý, Bože,	
Svätá Trojica, jeden Boh,	
Svätá Mária,	<i>- oroduj za nás.</i>
Svätá Božia Rodička,	
Svätá Panna panien,	
Blahoslavená Alexia,	
Vrúcne milujúca Boha	
Plná lásky k Najsvätejšej Sviatosti,	
Dôverujúca Božej prozreteľnosti,	
Stála vo svätej viere,	
Vzor pravej modlitby,	
Nežná ctiteľka Panny Márie,	
Verná dcéra Panny Márie,	
Zrkadlo pokory,	
Trpezlivá v utrpeniach,	
Milujúca chudobu,	
Skvelý príklad čistoty,	
Vzor poslušnosti,	
Vytrvalá v umŕtvovaní,	
Horliteľka za spásu duší,	
Osobitná pomocníčka pokúšaných duší,	

Naplnená láskou k blížnemu,
Svedomitá učiteľka,
Starostlivá o vyučovanie chudobných,
Trpezlivá vychovávateľka,
Nádej bezdetných rodín,
Vnímavá pre potreby doby,

Baránok Boží, ty snímaš hriechy sveta, - zľutuj sa nad nami, Pane.
Baránok Boží, ty snímaš hriechy sveta, - vyslyš nás, Pane.
Baránok Boží, ty snímaš hriechy sveta, - zmiluj sa nad nami.

V: Orodaj za nás, blahoslavená Matka Alexia.
R: Aby sme sa stali hodni Kristových prisľúbení.

Modlime sa:

Milosrdný Bože, ty si naplnil blahoslavenú Alexiu apoštolskou horlivosťou a v nej si dal Cirkvi milosťou obdarenú vychovávateľku mládeže; dopraj prosíme, aby sme ti aj my podobne slúžili a mali tak účasť na budovaní kráľovstva tvojho Syna Ježiša Krista, ktorý žije a kraľuje na veky vekov. Amen.

MODLITBA K MATKE ALEXII

Nekonečne dobrý a všemohúci Bože,
ty riadiš svet a všetko ťa v ňom poslúcha,
vypočuj túto našu naliehavú prosbu.
Na príhovor blahoslavenej Alexie Le Clerc
udeľ uzdravenie .....,
aby po zázračnom obnovení svojich síl
velebil(a) tvoje sväté meno
a tak prispel(a) k oslave tvojej pokornej služobnice Alexie na zemi.
Skrze Krista, nášho Pána. Amen.

*Imprimatur: Stanislaus Zvolenský,
Archiepiscopus Metropolitae Bratislaviensis.
Bratislavae, die 25 Iulii 2012,
Nr. 3048/2012*

Vyslyšania na príhovor blahoslavenej Alexie Le Clerc prosíme hlásiť na adresu:
**Secrétariat Général de la Congrégation Notre-Dame,
52 rue Louis Auroux
F 94120 FONTENAY sous BOIS
alebo: secgencnd@free.fr**

Niektoré duchovné črty Alexie Le Clerc (1576 – 1622) Lotrinsko – dnešné Francúzsko

Alexia bola dcérou veľkého mlčania. Toto mlčanie bolo prameňom sily, s ktorou pôsobila na svoje žiačky, nadprirodzeného pokoja, ktorý vnášala do každej komunity, ako aj hlbokej premeny v dušiach, s ktorými sa stýkala.

Najvýraznejším dokumentom vykresľujúcim duchovný profil tejto mlčanlivej rehoľníčky je „Vyznanie“. Napísala ho na konci svojho života z poslušnosti svojim predstaveným. René Bazin o nej napísal: „Jej život bol krátky, ale plný neobyčajných javov. Zjavenia, extázy, zázraky, pukušenia, utrpenia... to všetko vtlača charakter veľkosti a robí ju podobnou veľkým mystikom.“

Vstup do mystického života sa charakterizuje ako „uchvátenie Bohom“. Alexia píše o svojom obrátení: „Mala som dojem, že mi bolo odňaté celé moje vnútro a že som dostala nového ducha.“ Ihneď zanechala minulosť a rozhodla sa „robiť vždy to, čo sa Bohu viac páči, hoc by mala preto i zomrieť“. Zrazu pocítila prázdnotu i plnosť. Inokedy zakúsila prívaly temnosti, kedy sa jej zdalo, že nebo je pre ňu navždy zatvorené. O sebe napísala: „Často som veľmi vyprahnutá, bez zbožnosti, kedy je rozum zatemnený a myslenie zmätené. ... A môj duch bol vtedy taký pokorený, že som sa neodvážila pozdvihnúť zrak k Bohu“.

Mávala chvíle mimoriadneho sústredenia, kedy aj celé hodiny zostávala pohrúžená do Boha.

„Keď sme boli v jej prítomnosti, alebo sa s ňou rozprávali, pociťovali sme čosi božské, nútiace nás vhlbiť sa do seba, rozjímať, uctievať a klaňať sa Božej múdrosti, ktorá tak účinne pracovala v tejto veľkej duši a oživovala ju“, píše jedna rehoľníčka (*Život z roku 1666*).

Vo svojej kontemplácii zaznamenáva jednu zvláštnosť, sugestívnu pre vychovávateľku. Z Ježišovho pozemského života ju predovšetkým priťahovalo jeho detstvo. „Bola som prenesená do malej nazaretskej domácnosti k Panne Márii a malému Ježišovi, čomu som sa nesmierne potešila...“ Okrem týchto zmyslových videní mala aj videnia intelektuálneho rázu. „Cítila som sa v duchu veľmi maličká, keď som bola povznesená do výšok poznávania Boha. Viem o tom povedať iba toľko, že Boh je čistý duch a dal mi poznať len nepatrnú čiastku zo svojej veľkosti a dokonalosti. Najsvätejšej Trojici som sa klaňala ako Trom v Jednom, ale nadovšetko som uctievala lásku a jednotu troch Božských osôb.“

Veľmi túžila po nebi. Iba sväté prijímanie jej bolo útechou. Matka Alexia poznamenala, že stavy, ktoré ju zbavujú užívania zmyslov, zanechávajú v duši jediné pranie: „Nech Boh koná vo mne vždy svoju vôľu.“ Zachovala si dokonalú rovnováhu. Hovorila: „Štipku pokory si cením viac ako sto vytržení. Vyhľadávajme pokoru! To nám viac prospeje ako vytrženia.“

Alexia nebola poníženou od narodenia. Takou sa stala, lebo mala dobrú školu, v ktorej sa tomuto umeniu naučila. Sv. Peter Fourier, ktorého pre jeho láskavosť a dobročinnosť nazývali „dobrým otcom“, bol prísnyim vychovávateľom svojich rehoľníčok a najmä Alexie. Tento prísny postoj si zachoval voči Matke Alexii po celý jej život. Raz ju poslal žobrať z domu do domu práve v štvrti, kde bola jej rodina známa a vážená, inokedy neváhal žiadať od nej i heroickú poslušnosť, napríklad, aby návštevy zomierajúcej matky bola krátka, bez toho, že by čakala na jej posledné vydýchnutie. Zdá sa, že čím viac chcel majster svoju žiačku pokoriť, tým viac ho ona chcela v tom predstihnúť. Matka Alexia bola oduševnená za poníženosť, lebo ňou rástla v Božej láske.

Pokora bola pre ňu pravým pokladom jej rehoľného života. Ľudia cítili, že modlitba Matky Alexie má veľkú silu. Prichádzali za ňou do chudobného kláštora v Nancy a žiadali ju, aby im vyprosila nebeskú ochranu. Matka Alexia bola taká bohatá na nadprirodzené dary, že nemohla neobohatiť každého, s kým prišla do styku. „Alexia sa vedela vžiť do utrpenia druhých v takej miere, že ho urobila svojim vlastným“, píše o nej Matka Angelika. Uvádza veľa príkladov o jej srdečnosti a nežnosti, s akou prichádzala na pomoc každému, kto bol zarmútený alebo núdzny. Tu Alexia krmila chorú sestru, ktorá nemala chuť do jedla, tam zasa chorým upravovala lôžka, aby im uľahčila v utrpení a v chorobe, zastupovala v škole vyčerpanú učiteľku, alebo inú, ktorá si s deťmi nevedela rady. V takomto prípade šla do triedy a vyučovala s neúnavnou trpezlivosťou. Jej láska sa zreteľne javí v tom, ako chápala úlohu predstavenej. V malom zošitku, v ktorom si robila poznámky o úlohách predstavenej, výrazne sa zračí jej jemnosť a duchovná výška. Píše: „Predstavené sa musia usilovať nadobudnúť si vrúcne spojenie s Bohom a byť presvedčené, že sú iba nástrojom, ktorý je určený na spoluprácu s Bohom“.

Alexia takmer plytvá radami lásky a nebojí sa ich zdôrazniť, ak ide o choré sestry. Rozvážne však pridáva: „Rehoľný život je životom chudoby, a teda nepriateľom zbytočnosti. ... Ak hojnosť je proti chudobe, tak prílišná šetrnosť je proti láske“.

V umŕtvovaní šla ďaleko. Bičovala sa, používala ostnaté retiazky, nosila kajúci pás, postila sa niekoľkokrát v týždni, zachovávala ustavičnú zdržanlivosť od mäsitých pokrmov a spávala na doske. Keď ju raz Matka Angelika prosila, aby sa miernila, odvetila: „Nesmiem zanedbať nič z toho, čo Boh odo mňa žiada“. Telesné umŕtvovania a duševné utrpenia Matky Alexie boli skryté očiam iných. Pre komunitu to bol prekvapujúci objav, keď sa sestry po jej

smrti zišli a zamýšľali sa nad jej strhaným telom, ktoré sa v láske celkom strávil. Zomrela ako 46 ročná.

Nie je možné hovoriť o Matke Alexii a nespomenúť jej osobitnú horlivosť v úcte k Panne Márii. Na všetkých križovatkách jej života zisťujeme prítomnosť Božej Matky. Už na začiatku jej rehoľného života poznala, aké je milé Pánovi, keď duše k nemu prichádzajú skrz Pannu Máriu. Rada rozprávala o jej čnostiach. Rannými chválami liturgie hodín oslavovala Najsvätejšiu Trojicu za zázraky milostí, ktoré vykonala v Máriinej duši. Zbožne slávievala mariánske sviatky, ale sviatok Nepoškvrneného počatia jej bol najmilší. Hovorievala, že to bol počiatok duchovnej veľkosti Panny Márie. Žiadala, aby sa nepodnikala nijaká dôležitejšia vec bez toho, že by ju najprv neodporučali Božej Matke. „Je to vaša Matka, len k nej choďte s dôverou! Kto je odhodlaný jej verne slúžiť, môže byť istý, že vypočuje jeho prosby.“

Pri jednej príležitosti, keď bola Matka Alexia veľmi zarmútená, obrátila sa vo svojej bezradnosti o pomoc k Presvätej Panne. Vrúcne ju prosila, aby jej pomohla vo veľkej tiesni. Ešte v tú hodinu sa zjavila Matka útechy vedľa jej lôžka. Stála pri nej zaliata svetlom, v náručí držala Božské Dieťa. Pristúpila k nemocnej a povedala: „Poteš sa, dcéra moja! Prinášam si svojho drahého Syna ako dôkaz, že vypočul prosbu, ktorú som mu za teba predniesla.“

Matka Alexia sa zriekla ľudského „ja“ natoľko, že ho v jej živote takmer ani nebolo badať. Ako zakladateľka či predstavená, keď ju ohovárali alebo chválili, keď zakladala veľký kláštor alebo skryte účinkovala na dedinskej škole, či v chóre spievala Bohu chvály alebo sa skláňala nad šlabikárom malej žiačky, vždy mala na mysli „Ježiša, a to ukrižovaného!“ „Je to stále úsilie odpútať svojho ducha od stvorení a od samých seba, napíňať ho Bohom a vždy vo všetkom vidieť iba Boha“. „Chcem robiť toľko dobra, koľko je len možné!“

Použitá literatúra:

A. de REMIREMONT: Jedna z vyvolených Blahoslavená Alexia Le Clerc. SÚSCM, Rím1990.

Alexia Le CLERC: Vyznanie. LÚČ, Bratislava 2013.

O milostiach, ktoré ste získali na príhovor
blahoslavenej Alexie Le Clerc
nás môžete informovať na adrese:

**Secrétariat Général de la Congrégation Notre-Dame,
52 rue Louis Auroux
F 94120 FONTENAY sous BOIS
alebo: secgencnd@free.fr**

**alebo
Kanonický sv. Augustína rehole Notre Dame
Jesenského 2
811 02 Bratislava**